

SERFŐZŐ SIMON

Felejteni akarjátok?

*Minden szót,
amelyekkel szóltatok egymáshoz,
s kedveskedtetek az asszonyoknak,
tőletek lestem el.
Tőletek a tette serkentőket,
amiktől az áramszedő gallyak
a levegő vezetékeihez fölemelkedtek:
indult csilingelve a reggel,
a csigabiga naszádok is
kibillegtek a fűcsomók öbleiből,
integettek utánuk a szelek.*

*A biztatókat tőletek tanultam,
amelyeknek melegsége
mint a learatott nyarak szalmájával
befűtött kemencéknek,
s keserűsége mint a házfal oldalába
kiöklendett epének.*

*Szátokról olvastam le,
amelyekkel már alig-alig beszéltek.
S amelyekkel mintha nem is
idevalósiként szólnék,
nem idevalósi nyelven,
alig értenétek.*

*Vagy inkább nem akarjátok?
Szégyellitek, mint a régi
templomba járó ruháitok?
Szokásaitokat, amelyeket
a madarak is ismertek a fákon?
Felejteni akarjátok, mint az eget
felszivárványozó ünnepeket,
amelyek pernyévé hamvadnak,
hamujától szürkül el a föld,
odafönt a Nap?*